

اعمال شب عید فطر

<?xml encoding="UTF-8?">

مقدمه

شب اوّل از جمله لیالی شریفه است و در فضیلت و ثواب عبادت و احیای آن احادیث بسیار وارد شده و روایت شده است که آن شب کمتر از شب قدر نیست و از برای آن چند عمل است:

اوّل

غسل است در وقتی که غروب کرد آفتاب

دوّم

احیاء آن شب به نماز و دعا و استغفار و سؤال از حقّ تعالی و بَیْتُوتِه در مسجد

سوم

آنکه بخواند در عقب نماز مغرب و عشاء و نماز صبح و عقب نماز عید
«اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ»
خدا بزرگتر است... نیست معبودی جز خدا و خدا بزرگتر است...
«الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا هَدَيْنَا وَلَهُ الشُّكْرُ عَلَى مَا أَوْلَيْنَا»
و ستایش خاص خدا است ستایش از آن خدا است بر آنچه ما را راهنمایی فرمود و برای او است سپاس بر آنچه
به ما بخشود

چهارم

آنکه چون نماز مغرب و نافله آنرا خواند دستها را بسوی آسمان بلند کند و بگوید:
«يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ يَا ذَا الْجُودِ يَا مُصْطَفَى مُحَمَّدٍ وَ نَاصِرَهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ»
ای صاحب نعمت و فضل ای صاحب جود و بخشش ای برگزینده محمد و یاور او درود فرست بر محمد
«وَ اِلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ اَخَصَيْتَهُ وَ هُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ»
و آل محمد و پیامبر از من هر گناهی را که شماره کرده ای و در کتابی روشن در پیش تو ثبت است
پس به سجده برود و صد مرتبه در سجده بگوید اَتُوبُ اِلَى اللَّهِ پس هر حاجت که دارد از حق تعالی بخواهد که
انشاء الله برآورده خواهد شد و در روایت شیخ است که بعد از نماز مغرب به سجده رود و بگوید:
«يَا ذَا الْخَوْلِ يَا ذَا الطَّوْلِ يَا مُصْطَفِيَا مُحَمَّدًا وَ نَاصِرَهُ»
ای صاحب نیرو و ای صاحب فضل ای برگزیننده محمد و یاورش
«صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اِلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ وَ نَسِيتُهُ اَنَا»
درود فرست بر محمد و آل محمد و پیامبر از من هر گناهی را که از من سر زده و خود فراموش کرده ام
«وَ هُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ»
ولی نزد تو در دفتری روشن ثبت است
پس بگوید صد مرتبه «اَتُوبُ اِلَى اللَّهِ»

پنجم

زیارت کند امام حسین (علیه السلام) را که فضیلت بسیار دارد و زیارت مخصوصه این شب در باب زیارات بیاید

ششم

ده مرتبه بگويد ذکر يا دَائِمَ الْفَضْلِ را که در اعمال شب جمعه گذشت

هفتم

بجا آورد ده رکعت نمازی که در شب آخر ماه رمضان گذشت

هشتم

بجا آورد دو رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد هزار مرتبه توحيد و در دوم یک مرتبه بخواند و بعد از سلام سر به سجده بگذارد و صدمرتبه بگويد:
اَتُوبُ اِلَى اللّٰهِ، پس بگويد: «يا ذَا الْمَنِّ وَالْجُودِ»

توبه کنم بسوی خدا / ای صاحب مَنّت و جود

«يا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ يا مُصْطَفَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلِّ عَلَى»

ای صاحب نعمت و بخشش ای برگزینده محمد صلی الله علیه و آله درود فرست بر محمد و آلش و بکن درباره من چنین و چنان

مُحَمَّدٍ وَ اِلٰهِ وَاَفْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا و بجای آن حاجات خود را بطلبد.

روایت است که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام این دو رکعت را به این کیفیت به جا می آورد پس سر از سجده بر می داشت و می فرمود بحق آن خداوندی که جانم بدست قدرت اوست هر که این نماز را بکند هر حاجت از خدا بطلبد البته عطا کند و اگر بعدد ریگهای بیابان گناه داشته باشد خدا بیامرزد و در روایت دیگر بجای

هزار مرتبه توحید صد مرتبه وارد شده لکن نماز را بعد از نماز مغرب و نافله آن باید بجا آورد و شیخ و سید بعد از این نماز این دعا را نقل کرده اند:

«یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا رَحْمَنُ یا اَللهُ یا رَحیمُ یا اَللهُ یا مَلِکُ یا اَللهُ یا قُدُّوسُ یا»

ای خدا ای خدا ای خدا ای بخشاینده ای خدا ای مهربان ای خدا ای پادشاه ای خدا ای منزّه از هر عیب ای

«اَللهُ یا سَلامُ یا اَللهُ یا مُؤْمِنُ یا اَللهُ یا مَهْمِیْمُنُ یا اَللهُ یا عَزِیزُ یا اَللهُ یا»

خدا ای سلامت بخش ای خدا ای ایمنی بخش ای خدا ای مراقب ای خدا ای نیرومند ای خدا ای

«جَبَّارُ یا اَللهُ یا مُتَكَبِّرُ یا اَللهُ یا خَالِقُ یا اَللهُ یا بَارِئُ یا اَللهُ یا مُصَوِّرُ یا»

مقتدر ای خدا ای عظیم الشان ای خدا ای آفریننده ای خدا ای موجد ای خدا ای صورت بخش ای

«اَللهُ یا عَالِمُ یا اَللهُ یا عَظِیمُ یا اَللهُ یا عَلِیمُ یا اَللهُ یا کَرِیمُ یا اَللهُ یا حَلِیمُ»

خدا ای دانا ای خدا ای بزرگ ای خدا ای آگاه ای خدا ای بزرگواری خدا ای بردبار

«یا اَللهُ یا حَکِیمُ یا اَللهُ یا سَمِیعُ یا اَللهُ یا بَصِیرُ یا اَللهُ یا قَرِیبُ یا اَللهُ یا»

ای خدا ای فرزانه ای خدا ای شنوا ای خدا ای بینا ای خدا ای نزدیک ای خدا ای

«مُجِیبُ یا اَللهُ یا جَوادُ یا اَللهُ یا ما جِدُ یا اَللهُ یا مَلِئُ یا اَللهُ یا وَفِیُّ یا»

اجابت کننده ای خدا ای بخشنده ای خدا ای با شوکت ای خدا ای توانگر مقتدر ای خدا ای وفادار ای

«اَللهُ یا مَوْلی یا اَللهُ یا قاضی یا اَللهُ یا سَریعُ یا اَللهُ یا شَدیدُ یا اَللهُ یا»

خدا ای سرور ای خدا ای داور ای خدا ای سریع ای خدا ای سخت گیر ای خدا ای

«رَؤُفُ یا اَللهُ یا رَقِیبُ یا اَللهُ یا مَجِیدُ یا اَللهُ یا حَفِیظُ یا اَللهُ یا مُحِیطُ»

مهربان ای خدا ای نگهبان ای خدا ای شوکتمند ای خدا ای نگهبان ای خدا ای احاطه کننده

«یا اَللهُ یا سَیِّدُ السَّاداتِ یا اَللهُ یا اَوَّلُ یا اَللهُ یا اَخِرُ یا اَللهُ یا ظاهِرُ یا»

ای خدا ای بزرگ بزرگان ای خدا ای آغاز ای خدا ای انجام ای خدا ای پیدا ای

«اَللهُ یا باطنُ یا اَللهُ یا فَاحِشُ یا اَللهُ یا قاهرُ یا اَللهُ یا رَبَّاهُ یا اَللهُ یا رَبَّاهُ»

ای خدا ای ناپیدا ای خدا ای با فخر ای خدا ای چیره ای خدا ای پروردگار من ای خدا ای پروردگار من

«یا اَللهُ یا رَبَّاهُ یا اَللهُ یا وَدُودُ یا اَللهُ یا نُورُ یا اَللهُ یا رافِعُ یا اَللهُ یا»

ای خدا ای پروردگار من ای خدا ای دوستدار ای خدا ای نور ای خدا ای رفعت ده ای خدا ای

«مانِعُ یا اَللهُ یا دافِعُ یا اَللهُ یا فاتِحُ یا اَللهُ یا نَفّاحُ (ع) یا اَللهُ یا جَلِیلُ یا اَللهُ»

باز دارنده ای خدا ای جلو گیرنده ای خدا ای گشاینده ای خدا ای دمنده نسیم رحمت ای خدا ای با جلالت ای خدا

«یا جَمِیلُ یا اَللهُ یا شَهِیدُ یا اَللهُ یا شَاهدُ یا اَللهُ یا مُغِیْثُ یا اَللهُ یا»

ای زیبا ای خدا ای گواه ای خدا ای شاهد ای خدا ای فریاد رس ای خدا ای

«حَبِیبُ یا اَللهُ یا فاطِرُ یا اَللهُ یا مُطَهِّرُ یا اَللهُ یا مَلِکُ یا اَللهُ یا مُقَتَدِرُ یا»

دوست ای خدا ای خالق ای خدا ای پاک کننده ای خدا ای پادشاه ای خدا ای نیرومند ای

«اَللهُ یا قابِضُ یا اَللهُ یا باسِطُ یا اَللهُ یا مَحِیی یا اَللهُ یا مُمِیْتُ یا اَللهُ یا»

خدا ای گیرنده ای خدا ای گسترنده ای خدا ای زنده کننده ای خدا ای میراننده ای خدا ای

«باِعْثُ یا اَللهُ یا وارِثُ یا اَللهُ یا مُعطى یا اَللهُ یا مُفْضِلُ یا اَللهُ یا مُنْعَمُ»

بر انگیزنده ای خدا ای ارث برنده ای خدا ای عطا کننده ای خدا ای فزون بخش ای خدا ای نعمت بخش

«يَا اللَّهُ يَا حَقُّ يَا مُبِينُ يَا اللَّهُ يَا طَيِّبُ يَا اللَّهُ يَا مُحْسِنُ يَا اللَّهُ يَا»

ای خدا ای بر حق ای خدا ای آشکار کننده ای خدا ای پاکیزه ای خدا ای نیکوکننده ای خدا ای

«مُجْمِلُ يَا اللَّهُ يَا مُبْدِئُ يَا اللَّهُ يَا مُعِيدُ يَا اللَّهُ يَا بَارِئُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيعُ يَا»

زیبا پرور ای خدا ای آغازنده ای خدا ای بازگرداننده ای خدا ای پدید آورنده ای خدا ای نو آفرین ای

«اللَّهُ يَا هَادِي يَا اللَّهُ يَا كَافِي يَا اللَّهُ يَا شَافِي يَا اللَّهُ يَا عَلِيٌّ يَا اللَّهُ يَا»

خدا ای راهنما ای خدا ای کفایت کننده ای خدا ای شفا بخش ای خدا ای والا مرتبه ای خدا ای

«عَظِيمُ يَا اللَّهُ يَا حَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا مَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا ذَا الطَّوْلِ يَا اللَّهُ يَا»

بزرگ ای خدا ای بسیار مهربان ای خدا ای بسیار بخشنده ای خدا ای صاحب نعمت ای خدا ای

«مُتَعَالَى يَا اللَّهُ يَا عَدْلُ يَا اللَّهُ يَا ذَا الْمَعَارِجِ يَا اللَّهُ يَا صَادِقُ يَا اللَّهُ يَا»

برتر ای خدا ای دادگر ای خدا ای دارای مراتب بلند ای خدا ای راستگو ای خدا ای

«صَدُوقُ يَا اللَّهُ يَا دَيَّانُ يَا اللَّهُ يَا بَاقِي يَا اللَّهُ يَا وَاقِي يَا اللَّهُ يَا»

راستی پیشه ای خدا ای جزاده ای خدا ای باقی ای خدا ای نگهدارنده ای خدا ای

«ذَا الْجَلَالِ يَا اللَّهُ يَا ذَا الْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا مَحْمُودُ يَا اللَّهُ يَا مَعْبُودُ يَا اللَّهُ يَا»

صاحب جلالت ای خدا ای صاحب بزرگواری ای خدا ای پسندیده ای خدا ای معبود ای خدا ای

«صَانِعُ يَا اللَّهُ يَا مُعِينُ يَا اللَّهُ يَا مُكَوِّنُ يَا اللَّهُ يَا فَعَّالُ يَا اللَّهُ يَا لَطِيفُ يَا»

سازنده ای خدا ای یاور ای خدا ای بوجود آورنده ای خدا ای کننده هر کار ای خدا ای با لطف ای

«اللَّهُ يَا غَفُورُ يَا اللَّهُ يَا شَكُورُ يَا اللَّهُ يَا نُورُ يَا اللَّهُ يَا قَدِيرُ (يَمُّ) يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ»

خدا ای آمرزنده ای خدا ای سپاس دارنده ای خدا ای نور ای خدا ای توانا ای خدا ای پروردگار

«يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ»

ای خدا

«أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَمَنَّ عَلَيَّ بِرِضَاكَ وَ تَغْفُو عَنِّي»

از تو خواهم که درود فرستی بر محمد و آل محمد و به خشنودی خود بر من منت گذاری و به برد باریت از من

«بِحِلْمِكَ وَ تَوْسِعَ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ وَ مِنْ حَيْثُ»

بگذری و فراخ گردانی بر من از روزی حلال و پاکیزه ات و از جایی که

«أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ فَإِنِّي عَبْدُكَ لَيْسَ لِي أَحَدٌ سِوَاكَ وَ لَا»

گمان دارم و از جایی که گمان ندارم زیرا من بنده توام و کسی را جز تو ندارم و نه هیچکس است

«أَحَدٌ أَسْأَلُهُ غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ»

که از او در خواست کنم جز تو ای مهربانترین مهربانان، آنچه خدا خواهد نیروئی نیست جز به خدای والای بزرگ

پس به سجده می روی و می گویی:

«يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبُّ يَا رَبُّ يَا رَبُّ يَا رَبُّ»

ای خدا ای پروردگار من

«يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ بِكَ تُنْزِلُ كُلَّ حَاجَةٍ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ فِي مَخْزُونٍ»

ای فرستنده برکات هر حاجتی بدست تو فرود آید از تو خواهم به هر نامی که در خزینه

«الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَ الْأَسْمَاءِ الْمَشْهُورَاتِ عِنْدَ كَالْمَكْتُوبَةِ عَلَى سُرَادِقٍ»

غیب تو محفوظ است و نامهایی که پیش تو آشکار است آنها که بر سراپرده های

«عَرَشِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْبَلَ مِنِّي شَهْرَ»

عرشت نوشته شده که درود فرستی بر محمد و آل محمد و از من بپذیری ماه

«رَمَضَانَ وَتَكْتُبَنِي مِنَ الْوَافِدِينَ إِلَى بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَتَصَفِّحَ لِي عَنْ»

رمضان را و نامم را در زمره رفتگان بسوی خانه محترمت (کعبه) بنویسی و از گناهان بزرگم

«الذُّنُوبِ الْعِظَامِ وَتَسْتَخْرِجَ (لِي) يَا رَبِّ كُنُوزَكَ يَا رَحْمَنُ»

چشم پوشی کنی و گنجهای خود را برایم بیرون آوری ای خدای بخشاینده

نهم

چهارده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی حمد و آیه الکرسی و سه مرتبه قل هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ تا برای او باشد به هر

رکعتی ثواب عبادت چهل سال و عبادت هر که روزه گرفته و نماز خوانده در آن ماه

دهم

شیخ در مصباح فرموده که در آخر شب غسل کن و بنشین در جای نماز خود تا طلوع فجر